

[Frédry Madsen]

eget skatteforslag B 13, hvor vi mere omfattende og med mere sammenhæng i tingene, end det er gjort her, påviser, hvordan man faktisk burde indrette skattelovgivningen, hvis den skulle være mere retfærdig, end den er nu.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at citere det, som den tidligere minister for skatter og afgifter hr. Kampmann sagde om fonds. Han siger for det første, at vi – og det er jo folketinget – måske har forsømt at udbygge det administrative apparat i samme takt, som skattelovgivningen er blevet udviklet i tiden efter anden verdenskrig, så det er sværere at vide, hvad der sker på mangfoldige områder. Med hensyn til fonds siger Jens Kampmann, at han er enig i den målsætning, som ligger bag VS' fremsættelse af forslagene, og at regeringen derfor har besluttet at nedsætte det udvalg, som den nuværende minister for skatter og afgifter omtalte.

Jeg vil gerne understrege dette, fordi ét er, at mange – og det vil jeg så til gengæld fremhæve – af de fonds, vi har, virker udmærket og godt, men vi ved så forfærdende lidt om, hvad der sker inden for området, fordi der ingen oplysningspligt er. Derfor haster det nok med at få et overblik over hele området. Der er for mig heller ingen tvivl om, at fondsdannelserne nu også – i en vis udstrækning i hvert fald – benyttes for at holde sammen på kapitalen, så samfundet ikke får sin del af afkastet.

Det er der heller ingen der vil bestride, og derfor vil jeg gerne gentage det spørgsmål, som blev stillet af den forrige ordfører: hvornår kan vi vente at få udvalgsbetænkningen? Jeg håber rigtignok, at det udvalg, der er nedsat, er et udvalg, der skal arbejde hurtigt. Det er godt nok, at vi vil have problemet undersøgt til bunds, før vi griber ind, men det er ikke godt, at der går lang tid med det. Selv om vi i første omgang ikke skulle ramme det helt rigtige, er det meget væsentligt at få begyndt på dette område. Det var det forslag, der hedder nr. B 15.

Derefter kommer jeg til forslagene nr. B 16 og B 17, der omhandler visse fradrag. Jeg vil sige til VS, at det ikke just er de allervæsentligste fradrag, man har slået ned på. Når

man sammenligner med, hvad den nuværende skatte- og afgiftsminister har sat sig for, nemlig at røre ved fradraget for renter af privat gæld, kan vi sige, at skatte- og afgiftsministeren vil røre ved ca. halvdelen af fradragene, og hvis vi skiller det ud på den måde og deler det op i erhvervsfradrag og privatfradrag, er det betydelig mere end halvdelen af de private fradrag. VS' forslag er jo en beskeden lille del af de samlede fradrag; er det 5 pct.?

Men når det er sagt, skal det samtidig understreges, at den foreløbige redegørelse fra indkomstskatteudvalget, vi fik, pegede på, at nogle af de ordninger, VS peger på, simpelt hen er de bedste, vi har, for nogle af dem er jo fradragsberettigede, så man ikke betaler skat af dem, når man indbetaler det beløb, der er aftalt, og er fritaget for indkomstbeskatning, når de udbetales; mere kan man jo ikke få for det; det er inden for 3.000 kr.s fradraget.

Indkomstskatteudvalget foreslog i sin tid, at der skulle gøres noget ved fradragene. Jeg vil gerne føje til, at der skal gøres noget ved dem, og jeg er parat til at være med til at gøre noget ved dem. Men der er også et forhold, som man slet ikke er opmærksom på fra VS' side: der er nogle mennesker i dette land, der ikke kan skaffe sig pensionstillæg på anden vis end gennem visse af de ordninger, og dem kan vi ikke uden videre stryge. Men jeg vil også godt sige, at der er én ting, der ligesom skal med omkring alle disse pensionsordninger, og det er, at de er indført i en tid, hvor ingen drømte om at vi skulle have folkepension, og der er ikke med disse pensionsordninger taget hensyn til, at vi siden har fået en folkepension. Derfor er der god grund til at se på dem i lyset af den samfundsudvikling, der senere har fundet sted.

Med disse ord er jeg kommet til forslag nr. B 18, der drejer sig om en løbende orientering om valutatransaktioner. Der vil jeg gerne stille ministeren for skatter og afgifter det helt kontante spørgsmål: hvorfor skal der ske automatisk løbende orientering, når det gælder private konti, men ikke, når det gælder erhvervskonti for valutatransaktioners vedkommende? Jeg forstår ikke, hvad det kan skade, at man pålægger Nationalbanken løbende oplysningspligt på dette område. Jeg har slået det efter: venstre og socialdemokra-